M.O.
II 30651
BIBLIOTEKA SEMINARYJNA LUBLIN
Nr. 1. M30651

X. JANOWI MENUÉ.

„PIEŚŃ PORANNA"

FRANCISZKA KARPIŃSKIEGO.

Muz. W. Każyńskiego.

Andante religioso (ma non troppo lento.)

Mezzo-Soprano lub Bariton

CHÓR.

Organ lub Klawikord.

dol: legato assai.

Preludio.

cres.

decres

poco rit-

dol:

SOLO.

dol:

Kie- -dy
Le- -dwie

un poco rit: - - - - - -

m: d.

St. Petersburg. u. C. F. Holtza.

ran_ne wstają zo_rze, To_bie ziemia, To_bie mo_rze, Tobie
o_czy przetrzec zdołam, Wnet do mego Pa_na wo łam, Do me_

śpiewa żywioł wszelki: Bądź po_chwa_lon Bo_że wielki!
go Bo_ga na nie_bie J szu_kam go ko_ło sie_bie.

dol:
To_bie
Do me_

dol:
To_bie
Do me_

dol:
To_bie
Do me_

dol:
To_bie
Do me_

dol:

śpie_wa żywioł wszelki Bądź po_chwalon Boże wielki!
go Bo_ga na nie_bie J szu_kam go ko_ło sie_bie

śpie_wa żywioł wszelki Bądź po_chwalon Boże wielki!
go Bo_ga na nie_bie J szu_kam go ko_ło sie_bie

śpie_wa żywioł wszelki Bądź po_chwalon Bo_że wielki!
go Bo_ga na nie_bie J szu_kam go ko_ło sie_bie

śpie_wa żywioł wszelki Bądź po_chwalon Bo_że wielki!
go Bo_ga na nie_bie J szu_kam go ko_ło sie_bie.

dol:

Red.

A czło_
Wie_lu

cres.

wiek któ - ry bez mia - ry Ob - sy - pa - ny Twe - mi
snem śmier_ci u - - pa - _dli Co się wczo_ra spać po -

da - ry, Coś go stwo_rzył i o - ca - _lił A cze -
kła - dli, My się je - szcze o - bu dzi - li Bys - my

muż - by Cię nie - chwalił? Coś go stworzył i o - -
Cię Bo - - że chwa li - li! My się jeszcze o - bu - -

decres.

legato.

dol:

ca - lił, A cze - muż by Cię nie chwa - - lił? A cze -
dzi - li Byśmy Cię Bo - że chwa - li - - - li! Byś - my

dol:

legato.

muż by cię nie chwa - lił?
cię Bo - że chwa - li - li!

dol: leg:

Coś go stworzył i o -
My się ie_szcze o - bu -

dol: leg:

dol: leg:

dol: leg:

dol:

m. d.

dol:

con 8ª

cres.

ca - lił A cze - muż by Cię nie chwalił? A cze - muż by Cię nie chwa -
dzi - li By - śmy Cię Bo - że chwa - li - li, Byśmy Cie - bie znów chwa li -

cres.

cres.

cres.

cres.

con 8va

1ª

Ledwie

1ª

lił?

li!

1ª

dol.

poco rit.

2da

dol:

A - men!

A - men!

2da

dol:

li!

A - men!

dol:

li!

A - men!

dol:

li!

A - men!

dol:

li!

A - men!

2da

dol:

sf

p

dol:

p

Ped. *

poco riten - - - - e perdendosi - - - -

p

m.d.

p

Ped. *

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Rukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.
C. F. H. Nº 646. (1.)

ADAMOWI KIRKOROWI

„DO PRZYIACIÓŁ"

Słowa J. I. Kraszewskiego. Muz: W. Każyńskiego.

№ 2.

Allegretto grazioso (♩.=80)

PIANO.

p dolce e legg. assai.

sf

sf

f

f

Poco mèno mosso (♩.=63)

TENOR.

dol.

Pie - śnią, my - ślą, u - śmie - chem, Do was le - cę dru -

dol.

p legg:

p

St. Petersburg. u C. F. Holtza.

№ 646. (2.)

ho - wie! Pieśń mej du - szy od - de - chem! Pieśń wam

rit: à tempo.

du - szę wy - po - wie, Ach! da - le - ko, da - le - ko,

à tempo.

rit: - -

p

cres.

Pie - śni le - cieć za wa - mi! Wy za siódmą gdzieś rze - - ką!,

cres. - - - - - -

p

dol:

Za gó - ra - mi, mo - rza - mi!... Pieśń wam nie - sie wi - ta - nie,

rit:

poco ritard - - - - - -

Myśl tę sknotę za wa - mi, A gdy u was tam sta - nie,....

suivez.

poco rit:

poco ritard:

dol.

Przyj - mie - cież ją ser - ca - - mi?... Jam ją ser - cem wy -

poco acceler - - -

spie - wał, Jam ją łza - mi wy - nó - cił, Od - po - wie dzi spo -

cres.

Ped. * Ped.

mèno.

poco riten: - - -

dol:

dzie wał,.... O - czy na was o - bró - cił! Czyś - cie zmarli dru -

riten:

Ped. * Ped. *

a piena voce e molto riten: - -

ho - wie Gdzieś da - le - ko o - de - mnie? Nikt - że z was nie od -

Ped. Ped.

po - - - wie?

(Echo)

Nikt!...

a tempo 1º

pp

pp

risoluto.

f

f

p

dol.

p

i czekać da-remnie!

poco animato ed acceler:

p

p

un

sf

sf

pochettino rall:

sec.

Fine.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik.

Wilno 14 Lipca 1854 r.

„WIOSENNE KWIATY?"

PIOSNECZKA

Słowa Bohdana ZALESKIEGO.

Muzyka Wikt. KAŹYŃSKIEGO.

№ 3.

Tempo di Mazurka, poco Moderato.

PIANO.

Pó - ki wio-sna, dla ko-chan-ki

dol:

riten:

p

p

Ped.

un pochettino ritard:

zbie-raj kwiat-ki na do - li - nie, Zbie-raj ró - że, bzy, ty-mian-ki,

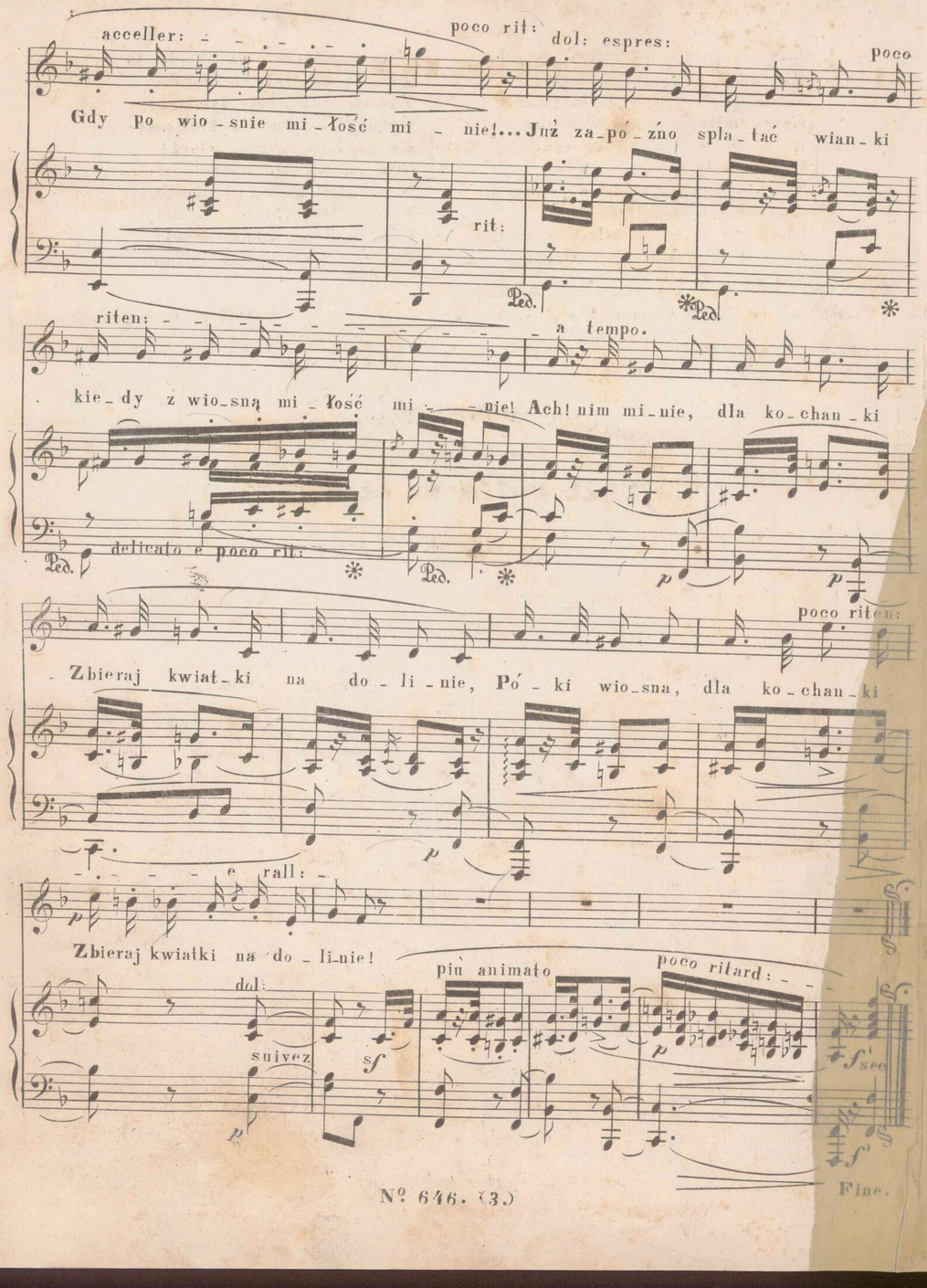
poco cres:

p

cresc - - - - - - - - poco

spla-taj wień-ce dla ko-chan-ki; Bo za-pó-zno spla-tać wian-ki

cres: ed accel:

2.

Niech za pieśnią miłość wzdycha
Za miłością młodzian goni,
Pieśń niech będzie krótka, cicha,
Kiedy miłość za nią wzdycha!
bis. Bo kwiat wiosny krótko woni,
Krótko miłość się usmiecha!
Niech za pieśnią miłość wzdycha
Za miłością młodzian goni!
Niech za pieśnią miłość wzdycha
Za miłością młodzian goni!

3.

A więc teraz dla kochanki
Zbieraj kwiatki na dolinie,
Zbieraj róże, bzy, tymianki,
Splataj wieńce dla kochanki;
bis. Bo zapóźno splatać wianki
Gdy po wiosnie miłość minie!..
Ach! nim minie, dla kochanki
Zbieraj kwiatki na dolinie,
Póki wiosna, dla kochanki
Zbieraj kwiatki na dolinie.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 14 Lipca 1854.

LUDWIKOWI KONDRATOWICZOWI

„WLAZŁ KOTEK NA PŁOTEK."

ŻARCIK.

Słowa Władysława SYROKOMLI. Muzyka Wikt. KAŻYŃSKIEGO.

Nº 4.

a tempo.

1. „Wlazł ko'-tek na płó-tek i mru-ga, Pię-kna to pio-
2. Ej kot-ku ty kot-ku fi-lu-cie, Czy mru-ga w ł wych
3. A kie-dy kot-ko-wym zwy-cza-jem Za-wie-dziem i

sotto voce.

scherz:

sen-ka nie dłu-ga," My te-mu chy-tre-mu kot-ko-wi
ocz-kach u-czu-cie, Czy zdra-da gię-bo-ka a słod-ka,
zdra-dzim się wza-jem, Niech za-dne się na to nie za-li,

J sa-mi od-mru-gnąć go-to-wi,
Zwy-czaj-nie jak w o-czach u kot-ka,
Bo myś--my o-bo-je mru-ga-li;

scherz:

legg

legg:

scherz:

A za-den nie zga-dnie, nie zo-czy Co so-bie po-
Czy mru-gasz nie-szcze-rze czy szcze-rze, Ja za-wsze kot-
Na zręcz-ne mru-ga-nie z u-krad-ka, Ni-ko-go nie

un poco marcato.

legg:

wie-my przez o-czy, Tak mru-gniem fi-glar-nie i zdra-dnie
ko-wi u-wierzę J wza-jem od-mru-gnę tak ła-dnie,
znajdziem na świadka, Kto wi-dział nie zga-dnie co zua-czy?

legg: e stacc:

Że czło-wiek sam sie-bie nie zga-dnie, Wtém
Że ko-tek nic nic nie od-ga-dnie: Wtém
Bo co-raz mru-ga-my i-na-czéj! Wtém

pp scherz:

p scherz:

se_kret wtém ca_ła za_słu_ga: „Wlazł ko_tek na pło_tek
se_kret wtém ca_ła za_słu_ga: „Wlazł ko_tek na pło_tek
se_kret wtém ca_ła za_słu_ga: „Wlazł ko_tek na pło_tek

cres. dol:

legato assai e poco rit:

i mru_ga".
i mru_ga".
i mru_ga".

p legg.

p

2. Ej
3. A

sf p ppp

poco ritenuto e rall: Fine

Pozwolono drukować. Cenzor Paweł Kukolnik.
Nº 646. (4.)
Wilno 14 Lipca 1854.

X. ALEXANDROWI WAŻYŃSKIEMU.

„DAWNIEJ LEPIEJ BYŁO!„

PIOSNKA

Słowa Wł: Syrokomli. Muz: W. Każyńskiego.

№ 5.

Mezzo = So_prano, lub Baryton.

Mazurka (Poco moderato.) dol: con gioja.

W na_szej wio_sce

PIANO.

sfp sfp Ped. * p legg:

risoluto.

za mych la_tek Ju_szy by_wał ruch! J we_se_le

cres. mf risoluto e con anima.

mf Ped. *

i do_sta_tek, Ka_żde dzie_wcze gdy_by kwiatek, Ka_żdy chło_piec

sf Ped. * sf Ped. * Ped. f sonore.

Ped. * sf Ped. f Ped. sf *

St. Petersburg, Nº 646 (5.) u C.F. Holtza.

poco riten: - - - - - - Poco meno mosso.

zuch! Ka - żdy chło - piec zuch! Dziś na ro - zum

dol:

poco riten:

un poco ri - tenu - - to -

mło - dzi bio - rą, A - le i - dzie coś nie spo - ro, Jn - sze cza - sy

poco rit:

poco a poco mancan - - do - - - -

masz!... Sza - rym kwieciem łą - ka kwitnie, Po - kar - la - ły

legg: dol:

poco rall - - - Tempo 1º

kło - sy żytnie, Zbla - dła ludziom twarz!... Czy wje - śie - ni,

dol:

poco rall:

risoluto e con a -

czy to w wios - nie, By - ły pię - kne dni!, Czy pra - cu - jem,

nima.

ser - ce ro - snie, Czy się ba - wim, to roz - gło - snie!

poco rall:

Aż go - spo - da drży!... aż go - spo - da drży!

sonore e risoluto assai.

poco rall:

Dzi - siaj lu - dzie już nie ta - cy, J do czar - ki i do pra - cy!,

dol:

poco meno mosso

Wiem ich si - ę, wiem!.... A oj - co - wie dzielni, sta - rzy,

dol:

legato assai.

Spo - czy - wa - ją u cmenta - rzy Wie - ku - j - stym snem!

poco piu lento.

meno mosso.

wie - ku - j - stym snem!.... dol: poco rall: dolcissimo.

Pój - dę do nich,

piu lento. meno mosso.

Ped.

na mo - gi - le Bę - dę pła - kać rad, Do nich mio - du

Ped.

dzban wy - chy - lę J po - gwa - rzę choć - by chwi - lę Z lu - dźmi dawnych

con espress:

poco rit

lat, Z lu - dźmi da - wnych lat!

dol:

sotto voce, ma poco marcato.

poco à poco morendo

e ritard:

lento.

Ped.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.

EUSTACHEMU Hr. TYSZKIEWICZOWI

—*—

„DZWON WIECZORA"

Słowa J. I. Kraszewskiego. Muz: W. Każyńskiego.

№ 6.

Mezzo-Soprano lub Baryton.

Andante con moto (♩=63)

dol:

Gdy wie-czor zwol - na spuszcza się nad
J je- - ki dzwo - - nu przeszłość im zbu-

PIANO.

dol:

tutto sempre legato assai.

Ped.

poco cres: - - - -

zie - mię Do snu ko - ły - sząc gwa - ry ta - jem-
dzi - ły, Mo - dlą się, twarz ich na smę-tarz zwró-

poco cres:

Ped. * Ped. * Ped. *

poco rit: à tempo

ne - - - mi, J wszyst - ko zda - się u - sy - pia i
co - - - na Szu - ka tam krzy - - - ża co wy - rosł z mo-

poco rit: à tempo

p

Ped.

St. Petersburg. u C. F. Holtza.

poco cresc: ed accele:

drze - mie, A wszyst-kie gło - sy wznoszą - ce się
gi - ły, Mo - dląc się tak - że pod- no - si ra-

p

poco cres: ed animato. - - - - - - - - - -

poco rall:

z zie - mi Są jak - by pie - snią przy dziec - ka ko -
mio - na, Każ - de - mu w o - czach łza smę - tna się

cres.

decresc e rall:

dolce assai e sotto voce.

leb - ce Któ - rą co chwi - la ci - szej mat - ka
wi - je J dzwon bić prze - stał, ser - ce je - szcze

pp tranquillo.

dol:

pp Ped.

dolcissimo. poco rit: - - - -

pp pp pp

szep - ce, ci - szej, ci - szej, ma - tka szep -

bi - je, ser - ce je - szcze je - szcze bi - -

poco rit: - - - -

à tempo

ce!...

je!...

6 cres. f

p legg. poco acceler:

cres. p f

espress: cres. - - -

p

Je - den głos tyl - ko tę ci - - szę przer - wa, Je - den, a

Wie - czo - rem zy - cia jak ten dzwon kos - cio - ła, O - zwie się

pp

un poco rit: a tempo. poco cresc: ed

p p

riten: à tempo dol: e

f p

wszyst - kim do ser - ca u do - - rzał... Dzwon to z ko -

w du - - szy po - e - ty wspomnie - - nie!... On je wy -

acceler: (Dzwon.) à tempo.

dol:

p Ped.

legato assai. dol:

ścioł - ka, w da - - li się od - zy - - wa, Do wie - czor -

śpie - wał, mo - że niém wy - wo' - - ła Łzę z czy - ich

ten: ten: ten: dol:

p

Ped. Ped. p

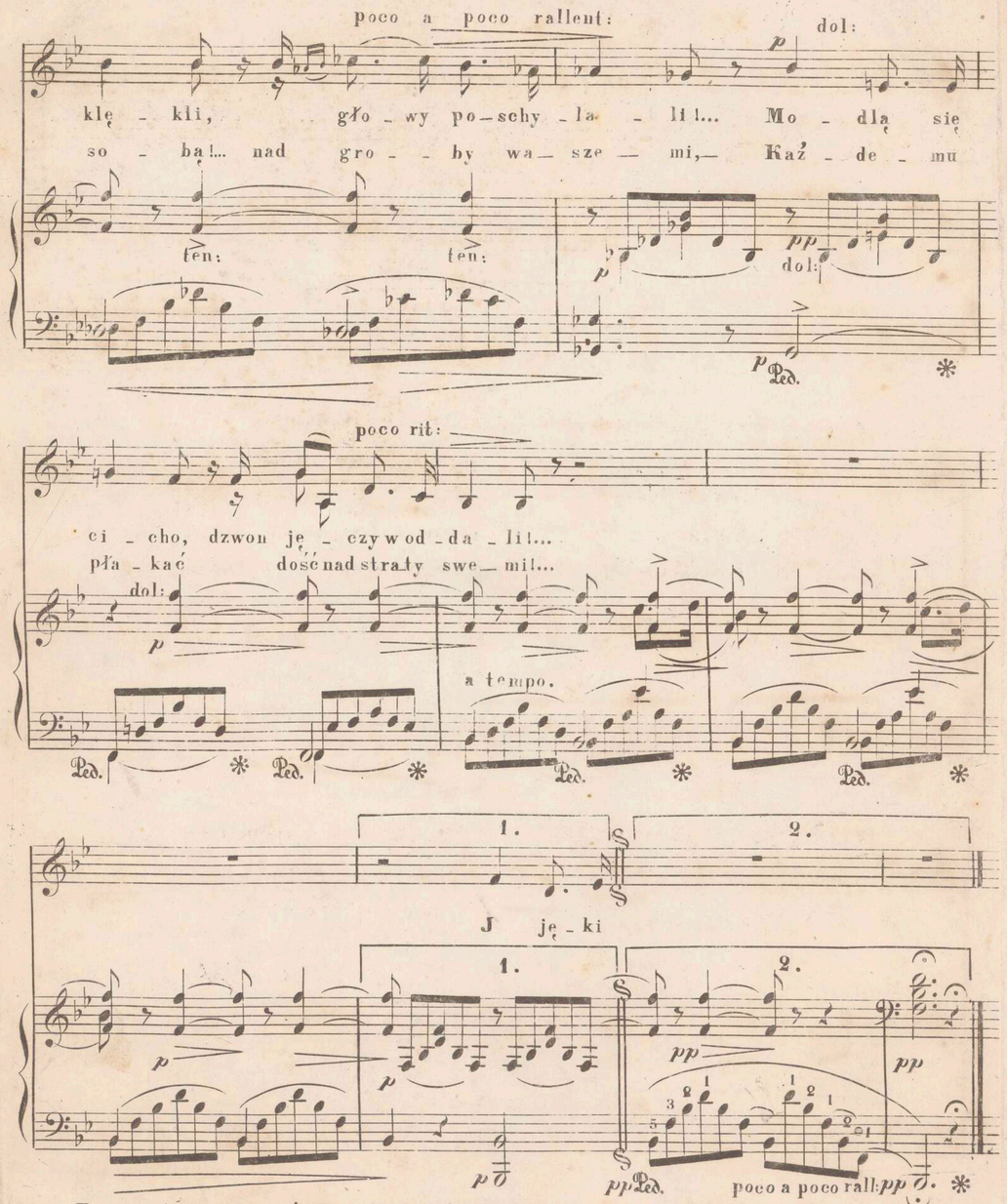
poco cresc:

ne - go wo - ła - jąc pa - cie - rza, Wszy - scy po -

po - wiek, ser - ca u - de - rze - nie,... O! nie nad

poco rall:

p p

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik.
Wilno 14 Lipca 1854 r.
№ 646. (6.)

2.

Bóg kozaczej szczęścił braci,
W jednej boju chwili—
Han tatarski wojsko traci
A my gród zdobyli;
Gdy wyparto krzepkie wrota,
Gdy się miasto pali,
Juszy srebra, iuszy złota,
Jam szukał korali!
bis.

3.

Wśród rabunku los mi służy
Pan Bóg zdobycz poda,
Sznur korali, krasny, duży,
Jakby wiśnia młoda!
Pochwyciwszy zdobycz drogą
Już nie czekam daléj,
Spieszę stanąć przed niebogą
Dać jej sznur korali.
bis.

4.

Pędzę stepem, pędzę błonią,
Oj daremna praca!
W naszej wiosce dzwony dzwonią,
Lud z mogiłek wraca—
Dobrzy ludzie spieszą ku mnie
J wołają zdali:
„Twoja Hanna leży w trumnie,
Nie trzeba korali!"
bis.

5.

Zapłakałem, zajęknąłem
J roztrącam rzesze,
J przed cerkwią padam czołem
J przed obraz spieszę—
Do Najświętszych stóp Maryi
Niosę smutne żale
J zawieszam u jej szyi
Czerwone korale!
bis.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.
№ 647. (4.)

ANTONIEMU KLEWSZCZYŃSKIEMU

—*—

„DWA KRAKOWIAKI"

a) „RADA PRZYIACIÓŁKI"

Słowa Józefy G×××

Muz: W. Każyńskiego.

№ 11.

Allegretto.

SOPRANO.

Ach Te_re_niu W twem ma_rze_niu
Tak... chwi_le_czkę.... Go_dzi_ne_czkę

PIANO.

legg:

Sro_go się za_wiedziesz, Że wdzię_czeniem, Przymi_leniem Fra_nu_sia u_
Mi_le spędzić lu_bi! Twe na_dzieje On wyśmie_je, Je_szczesię po_

St. Petersburg.

u C.F. Holtza.

un poco riten - - - - - - - - - - - - - -

wie - - dziesz!... Próżno myślisz, Pla_ny kreślisz, Bo to li_sek sta - ry!...
chlu - - bi! J_z marze_nia J_z cier_pie_nia Sro_dze szy_dzić bę - dzie,_

a tempo

cres.

Ce_ni sie_bie J dla cie_bie Nie do_cho_wa wia - ry! Ce_ni sie_bie
Nie chcesz zdrady, Słuchaj ra_dy, Nie miej nic na wzglę_dzie! Zo_stań har_dą,

sotto voce.

cres.

poco marcato.

poco rit: - - a tempo.

J dla cie_bie Nie do_cho_wa wia_ry!
Patrz zpo_gar_dą!... Wte_dy ko - chać bę_dzie!

scherz:

poco ritard: - - -

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.

b.) „ MIŁOŚĆ PRAWDZIWA”

(KRAKOWIAK)

Słowa Józefy G×××

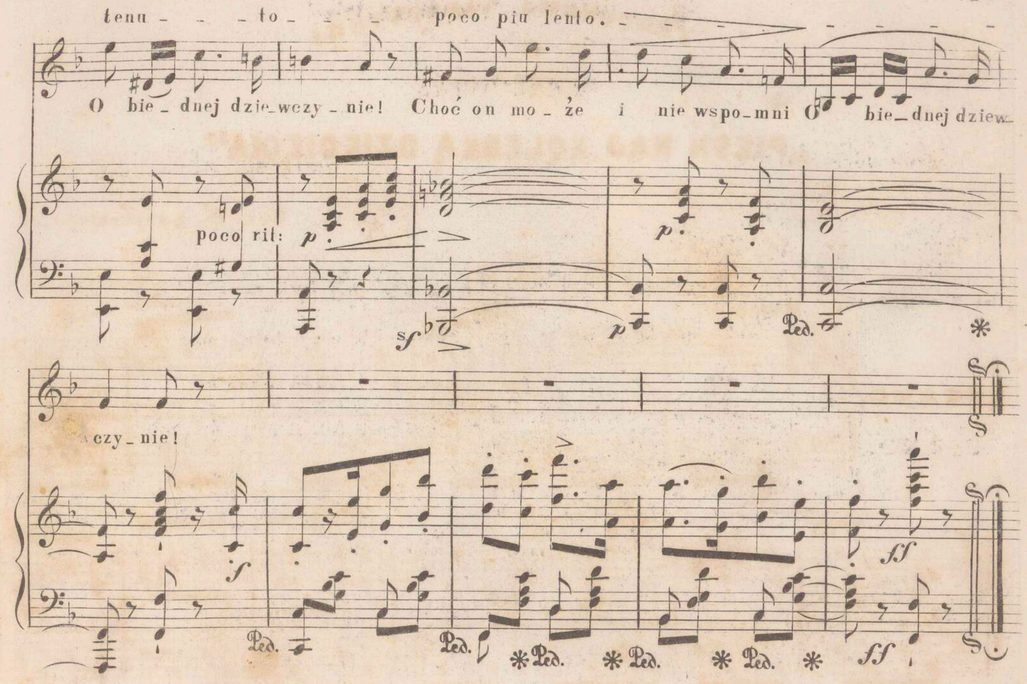
Muz: W. Każyńskiego.

S! Petersburg.

u C.F. Holtza.

№ 647. (5.)

2.

Bo też to nie wielka sztuka
Kochać się wzajemnie,
Za twą miłość i ty moją
Masz w zamian odemnie!
Ale kochać całą duszą,
Nie żądać zapłaty,
Takiem czuciem to nie każdy } bis.
Jest dosyć bogaty!

3.

Żyć bez niego i dla niego,
Choć tego nie żąda,
Tęsknić za nim, płakać po nim
Gdy się nie ogląda
Tego wstrzymać mi nie może
Żadna ludzka ręka,
J to dla mnie szczęściem całém } bis.
Gdy mnie wszystko nęka!

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.

№ 647. (5.)

TEODOROWI NARBUTTOWI

„PIEŚŃ NAD KOLEBKĄ DZIECIĘCIA"

Muz: W. Każyńskiego.

№ 12.

Moderato.

PIANO.

Ped.

scherz:

semplice assai:

Śpij pie - szczotko, lu - li
Śpij mój ma - ły, lu - li

poco rall: - - - -

St. Petersburg. u C. F. Holtza.

lu - li! Jeszcze snu ci nie za - tru - li, Śpij piesz - czot - ko
lu - li! Pó - ki snu ci nie za - tru - li! Śpij piesz - czot - ko

poco cresc:

poco cresc:

mo - ja śpij! O swej bie - dnej mat - ce snij! Śpij mój dro - gi,
mo - ja śpij! O twym bie - dnym oj - cu snij! Śpij mój dro - gi,

dol:

dol:

chłop - cze śpij! O swej bie - dnej mat - ce snij! Lu - li, lu - li,
chłop - cze śpij! O twym bie - dnym oj - cu snij! Lu - li, lu - li,

espress:

lu_li lu_ _ _ _ li! Złość cię lu_dzi niech nie bu_dzi,
lu_li lu_ _ _ _ li! Le_pszy los niech Bóg da to_bie!

decresc:

Nie prze_strasza o_strze bro_ni, Bo od cierpień, u_drę_
U ko_leb_ki jam w ża_ło_bie, Oj_ca znać nie bę_dziesz

cres.

espress:

cze_nia, Two_ja ma_tka cię za_sło_ni, Od bo_le_ści,
ma_ły! Spy_tasz kie_dyś mnie o nie_go A łzy któ re

decresc:

poco rit:

legato assai

u_drę_cze_nia, Ma_tka cię za_sło_ni! Lu_li
ci_cho bie_gą, Bę_dą ci od_po_wia_da_ły: Lu_li

dol: le

lu_li lu_ _ li! lu_li lu_li lu_ _ li!
lu_li lu_li spij! lu_li lu_li lu_li spij!

gato assai

dol:

Spij mój dro_gi, spij! O swej bie_dnej mat_ce snij!
Dro_gi chłop_cze spij! O swej bie_dnej mat_ce snij!

dolcissime e legato assai.

Lu _ li lu _ li lu _ li li! Lu _ li lu _ li lu _ _ _

Lu _ li lu _ li lu _ li li! Lu _ li lu _ li lu _ _ _

pp dol: e legato assai. poco ritard:

li!

li!

à tempo. scherz: e legg: assai:

decresc:

decresc: poco a poco ritenuto _ _

1. 2.

decresc: e ritenuto assai

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.
№ 647. (6.)

JULIANOWI TYTIUSOWI

„PIEŚŃ STAREGO HULAKI"

Słowa J. Prusinowskiego. Muz: W. Każyńskiego.

№ 13.

Mazurek. (w stylu staroświeckim.)

BARYTON lub SOPRANO.

Hej, hej, hej! bo_daj to da _ wne cza _ sy!

PIANO.

poco pesante

Da _ wne bur_ dy i ha _ ła _ sy! Człowiek do _ brze ja _ dał, pi _ jał,

J sza _ bel _ ką w krzyż wy _ wi _ jał, J ho _ łub _ ce bił wob _ ca _ sy,

St. Petersburg. u C. F. Holtza.
№ 648. (1.)

dol: un poco rit:

Eh! bo_daj to daw_ne cza_sy! Gdy ho_ʎub_ce bił w ob ca sy!...

à tempo

Hej! bo_daj to daw_ne cza_sy!

à tempo

Poco mèno mosso.

Dziś już nie to, nie to zgo_ʎa,

Swiat jak kru_chta al_bo szko_ʎa, Mia_sto sza_bel trzcinki no_szą,

legg:

poco riten:

A na o_biad jak za_pro_szą To nie tyl_ko gło_dniu_sień_ki,

à tempo. (sotto voce.)

A_le wstaniesz trzeźwiu_teń_ki!

dol:

A też tań_ce?... wstyd po_wiedzieć, Już_by le_piej by_ło siedzieć,

Al_bo klę_czeć na po_ku_cie, Niż prze_su_wać buł po bu_cie

legg:

W har_mo_nij_nym ni_by to_ku, Bez ho_ży_bca i podsko_ku!

Hej, hej, hej! bo_daj_to

risoluto.

con fuoco.

dawne czasy! Dawne burdy i ha_ła sy!... Czkeknie chér_lak i nie zie_wał,

Lecz żył tę_go, pił i śpie_wał, Hej! bo_daj to daw_ne cza_sy!

mèno: (udając głos starca.) poco rit:

Daw_ne bur_dy i ha_ _ła_sy! Człek nie chér_lał i nie zie_wał....

mèno mosso rit:

à tempo. à piena voce. accelerando.

Lecz żył tę_go, pił i spie_wał! Hej! hej! Hu_laj, du_sza

à tempo. Poco più mosso. con fuoco ed acceler:

bez kon_tu_sza! Szu_kaj pa_na! bez żu_pa_na! Hej! hej!

risoluto. loco sec. Fine.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik Wilno 14 Lipca 1854 r.

WACŁAWOWI HANCE.

„SYN SZCZĘŚLIWY”

PIOSNKA CZESKA

Słowa St: Jachowicza (z Czeskiego.) Muz: W. Każyńskiego.

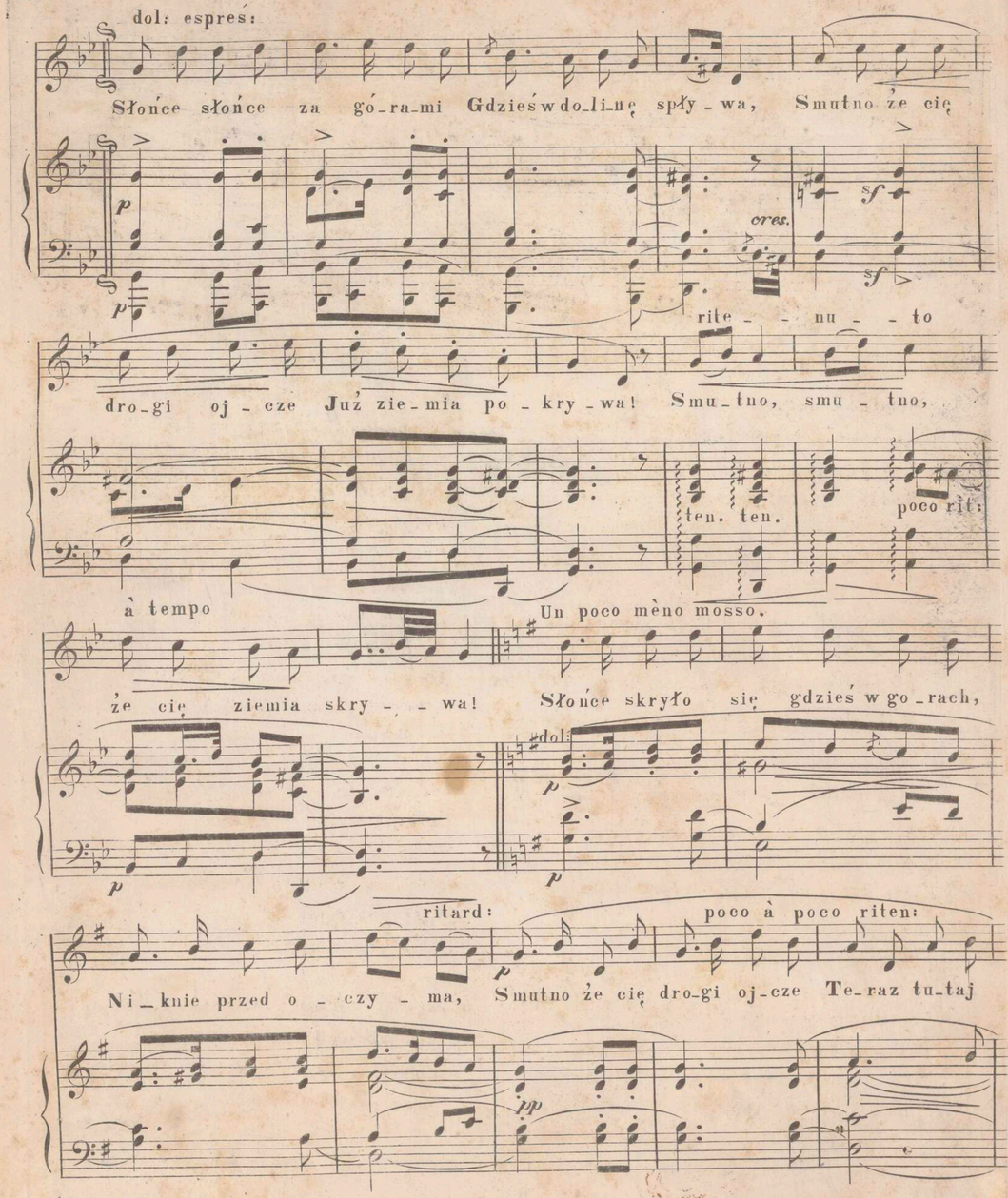
Nº 14.

(Naśladowanie melodyi Czeskich.)

Allegretto moderato.

PIANO.

tempo ad libitum. poco rit:

2.

Smutno smutno tu bez ciebie,
Grób twój łzami roszę
I czy rano, czy wieczorem
Modły za cię wznoszę!
Modły, modły,
Modły za cię wznoszę!

* * *

Jedna żałość na mém sercu,
By kamień spoczywa,
Że nie widzisz jako moja
Dola tu szczęśliwa!

3.

Gdzieś ty tylko miał owsisko
Mnie pszeniczka wschodzi,
Gdzieś ty kilka kopek miewał,
Mnie się trzykroć rodzi
Trzykroć, trzykroć,
Trzykroć mi się rodzi!

* * *

Mam stodoły napełnione
Bydełko w oborze,
Krasną będę miał gosposię
Gdy Bóg dopomoże!

4.

O gdybyś ją widział ojcze
Cieszyłbyś się, cieszył!
Wytoczyłbyś wóz kowany
Po nią byś pospieszył,
Po nią, po nią!
Po nią byś pospieszył!

* * *

Gotuj nogi moj koniku
Pojedziemy do niéj!
Ona tobie złoty owies
Wyniesie na dłoni!

5.

Słońce słońce za górami
Niknie przed oczyma,
Smutno że cię drogi ojcze
Przy mnie teraz niéma,
Smutno, smutno,
Smutno że cię niéma!

* * *

Słońce słońce za górami
Gdzieś w dolinę spływa!
Pośpiesz koniu! tam za laskiem
Moja czarnobréwa!

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.

Nº 648. (2.)

PANI SYDALII SWIDA

„PIOSNKA LITEWSKA"

Słowa W. Syrokomli. Muz: W. Każyńskiego.

№ 15.

Allegretto moder: (♩=80) dol: e semplice assai.

PIANO.

(Melodya Litewska.)

Ped.

legg:

espress:

poco rit:

SOPRANO.

dol: e semplice.

Z po_nad la_su z po_nad chmu_ry Na do_li_nę sio_ła

cres.

sotto voce.

Kruk się spu_ścił czarno_pióry, Na żer dziatwę wo_dal Ej!, że_ro_wał

legg:

dol:

gdzieś na gro_bie W pośród bo_jo_wi_ska, Krwawą rę_kę trzyma w dziobie,

Na niej pierścień bły_ska!...

espress: assai.

Czar_ny kru_ku, z ja_kiej stro_ny Bu_rza cię przy_wia_ła?

Zkąd ten pierścień po_zło_co_ny J ta rę_ka bia_ła?

poco cresc:

Ped.

„Za gó_ra_mi, ej dziew_czy_no! Był tam bój nie_la_da, Krwi młodzieńczej

legg:

rze_ki pły_ną, Głów ty_sią_ce pa_da!

(Z pieśni gminnej)

semplice.

Za_ko_pu_je lud ro_bo_czy Bo_ha_ter_skie gło_wy,

Na mo_ich_ów or_le o_czy Sy_pie żwir su_ro_wy,

poco acceleran - - - - - - - - do

cres.

poco rite:

Po - kur - ha - nach jak ko - pa - cze Wy - ją wil - kow sta - da

sf mf

poco rit:

sf mf

espres: e dolente

poco rit: - - - -

con espress:

J - nie je - dna ma - tka płacze, Na grób piersmi pa - da!" Dziewcze ję - kiem

p f poco pesante ff p

con somma espressione

pierś ro - zry - wa, Twarz we dło - nie cho - wa, „Do - laż mo - ja

mf sf

poco animato.

nieszczę - sli - wa! Biednaż mo - ja gło - wa! Wiem już te - raz kto za - bi - ty,

animez

espres: e poco meno mosso

dol:

Czy - ja to dłoń bia - ła! Jam ten pierścień zło - to - li - ty Lu - be - mu od -

mf

espres:

Ped. * Ped. * Ped. *

espres:

poco ri - te - nuto

da - ła, Jam ten pierścień zło - to - li - ty Lu - be - mu od - da - ła!"

mf p espres:

espres:

poco à poco ri - - tenu - - - - to - - e - perdendosi

decres:

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik Wilno 14 Lipca 1854 r.

STANISŁAWOWI LACHOWICZOWI

„MAZURECZEK"

(PIOSNKA DLA SOPRANO)

Słowa Z. Rappaporta. Muz: W. Każyńskiego.

№ 16.

PIANO.

f Risoluto e brillante assai.

poco rit: - - - - -

Fine.

SOPRANO. (Poco meno mosso)

dol:

Ma_zu_re_czku dro_gi, mi_ły, Po_wiedź z ja_kiej lecisz stro_ny?...

legg: assai

dol:

St. Petersburg. u C. F. Holtza.

№ 648. (4.)

poco rit: - - - - -

Con anima, poco accel:

Two_je dźwięki powró_ci _ły Mej przeszłości sen mi_nio _ny! Niech się du_sza

suivez

dol:

animez

rozpromie _nia, Gwiazdką szczęścia lśnij! Rzu_cę ża _le i westchnie_nia,

espres:

espres:

Brzmij ma_zu_rze brzmij! Powróć powróć me marze _nia, Gwiazdką szczęścia

dol:

poco à poco riten:

Ìśnij! Powróć powróć me ma_rze_nia, Brzmij mazu_rze, brzmij!

suivez

Ped. *

Poco più animato
dol: e grazioso.

La, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la,

legg:

cres.

la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la,

dol: con grazia.

la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, la,

legg: assai.

poco rit: poco più lento.

la, la, la, la, la, la, la, la, la, Brzmij mazu_rze brzmij!

à tempo 1º

suivez

rit:

D.S. al Fine.

2.

O już słyszę jak tam w dali
Mój mazurek zabrzmiał w sali,
J rumieńcem twarz błysnęła
J pierś wolniej odetchnęła!
Rozpędź dumy, rozpędź nudy,
Gwiazdką szczęścia swieć,
Spieszę, lecę w kraj ułudy,
Pieśni, za mną leć!
Rozpędź dumy, rozpędź nudy,
Gwiazdką szczęścia swieć,
Spieszę, lecę w kraj ułudy,
Pieśni za mną leć!
La, la, la, ...
Pieśni za mną leć!

3.

Mazureczku drogi, miły,
Ty powracasz me wspomnienia,
Lata szczęścia me wróciły
J sny moje i marzenia!
Mazureczku chwilę jeszcze
Gwiazdką szczęścia lśnij!
Niech się z tobą dziś popieszczę
Brzmij mazurze, brzmij!
Mazureczku chwilę jeszcze
Gwiazdką szczęścia lśnij
Niech się z tobą dziś popieszczę
Brzmij wesoło, brzmij!
La, la, la, ...
Brzmij wesoło, brzmij!

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik Wilno 14 Lipca 1854 r.
Nº 648. (4.)

PANI ZOFII SZTURM

—*—

„DO ZOSI"

Wiersz J. U. N^xxx

Muzyka W. Każyńskiego.

№ 17.

Allegretto, moderato assai.

PIANO.

p legg: e con grazia.

cres.

Mezzo-Sopr. o lub Bariton.

Raz pa_trza_jąc na ma_
Ró_ża chwilkę tyl_ko

il basso sempre piano e legg:

poco rit:

legg: assai e con grazia.

Zo_się Gdy wień_czy_ła skronie kwiatem, Tyś jest, rzekłem, moim światem, Ty sta_
ży_je, Jednak z ze_firem om_dle_wa, Słowik co się w liściech kryje Zo_nie

poco cresc:

decresc:

St Petersburg.

u C. F. Holtza.

poco rit:

no_wisz o mym lo_sie! Wzrok twój czu_ły lub o_kru_tny, Jam szczę_
swej przez wio_snę śpie_wa,— Ty je_dna w mło_do_ści kwie_cie Chcesz że

cresc_un poco rit:

śli_wy, al_bo smutny! Wzrok twój czuły lub o_krutny, Jam szczę_śli_wy, al_bo
sa_ma żyć na świecie? Ty Zo_siu w młodości kwiecie Chcesz że je_dna żyć na

dol:

cres.

ad libit:

poco à poco riten_

smutny! Wzrok twój czu_ły, lub o_krutny, Jam szczęśli_wy, al_bo smutny!
świecie? Zo_siu! czyż w młodości kwiecie Pragniesz sama żyć na swiecie?

dol:

semplice e con grazia.

Gdy_by mi wy_bie_rać da_no, Czy_li wo_lę skar_by
Jest ktoś co dla Zo_si ży_je, Co ją je_dną tyl_ko

legg:

zło_te? Czy_li Zo_się mą ko_chaną J jej wdzięki i jej cnotę? Rzekłbym:
ce ni! Mi_łość ou swą wier_nie kryje, Niech się Zo_sia nie ru_mieni!... Lecz choć

poco rall:

poco

a poco rall: rit: lunga à tempo.

weź zło_to, ka_mie_nie, Wo_lę Zo_si ja spój_rze_nie!.. Rzekłbym:
u_sta nie mó_wi_ły, Przecież o_czy go zdra_dzi_ły!... Lecz choć

à tempo.

poco cres:

weź zło_to ka_mie_nie!... Mil_sze dla mnie jej spój_rze_nie! Weźcie
u_sta nie mó_wi_ły, Przecież o_czy go zdra_dzi_ły! Bo choć

ten. dolce. cres.

legato. ten.

Ossia.
più lento.

rit:

zło_to i ka_mie_nie! Dla mnie mil_sze jej spój_rze_nie!
u_sta nie mó_wi_ły, Je_dnak o_czy go zdra_dzi_ły!

à tempo
dol:

suivez.

1. 2.

Ró_ża

poco rit:

ten:

sec.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Rukolnik. Wilno 14 Lipca 1854 r.
№ 648. (5.)

PANNIE WANDZIE RATYŃSKIEJ

—*—

„WIANKI"

Słowa Z. Rappaporta. Muz: W. Każyńskiego.

№ 18.

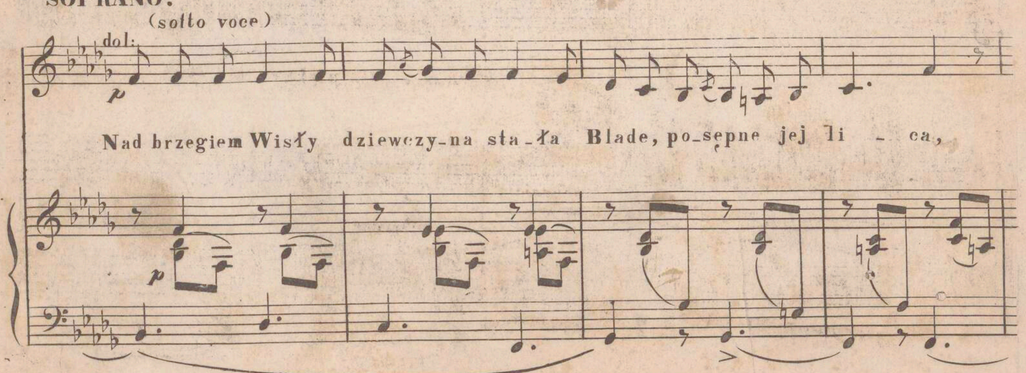
Moderato (♩.= 58)

PIANO.

SOPRANO.

(sotto voce)

poco rit:

W skarby na_dzie_i o_dzia_ny, Zginął bie_lut_ką rączką rzu_co_ny,

poco rit:

Za wiankiem po_szedł ko_cha_ny, Za wiankiem po_szedł ko_

cha_ny.

à tempo

dolce e grazioso

poco a poco riten:

Poco agitato. (♩.= 80)

cres.

Nad brzegiem Wisły sta_nął młodzieniec, U_śmiech błyszczał na twa_rzy,

poco rit:

cres: assai.

rit:

Wrę_ku zdoby_ty trzymał on wieniec, O_ko ra_dością się za_rzył..

poco rit:

Poco animato.

Spójrzał,.... dziewczyna także spójrza_ła, Uśmiech rozjaśnił jej li_ca,

animez

cres.

sempre cres ed acceler: - - - - -

poco riten:

rit:

O_na swój dro_gi wia_nek pozna_ła J znów szczęśliwa dzie_wi_cal...

cres ed acceler: assai

rit:

à tempo.

poco riten: - - - -

Kochan_ce wie_niec po_dał ko_cha_nek, O_na mu rękę po_da_ła,

M 30651
TYLKO NA MIEJSCU

meno mosso

poco rit: - - - - - - - - - -

A choć w dni kil_ka zwiędnął jej wia_nek, Rę_ka na wie_ki zo_

suivez

rit: assai

sta_ła! A choć w dni kil_ka zwiędnął jej wia_nek, Rę_ka na wie_ki zo_

m.d.

rit:

sempre mancando al fine.

sta_ła! Rę_ka na wie_ki zo_sta_ _ _ła!

Ped. pour la basse

poco rit:

Rę_ka na wie_ _ki na wie_ki zo_sta_____ła!

rall:

decres e ritard: al fine:

Ped.

Pozwolono drukować Cenzor Paweł Kukolnik. Wilno 12 Listopada 1854 r.
№ 648.(6.)

M.O.
II 30651
BIBLIOTEKA SEMINARYJNA ŁÓDŹ
Nº. 1. M30651

X. JANOWI MENUÉ.

„PIEŚŃ PORANNA”

FRANCISZKA KARPIŃSKIEGO.

Muz. W. Każyńskiego.

Andante religioso (ma non troppo lento.)

Mezzo-Soprano lub Bariton

CHÓR.

Organ lub Klawikord.

dol: legato as

Preludio.

p

decr

poco

SOLO.

dol:

Kie_ _dy

Le_ _dwie

un poco rit: _ _ _ _ _ _

pp

m. d.

p

St. Petersburg. N° 1776. u. C. F. Holtza.